5. gr. 110

Ef riðuveiki verður vart í héraði, þar sem hún hefur ekki verið kunn áður, eða 18. júlí
veldur sérstaklega stórfelldu tjóni á einstöku bæ eða bæjum, getur sauðfjársjúkdómanefnd fyrirskipað niðurskurð alls sauðfjár á heimilum þessum, í þeim tilgangi að hefta útbreiðslu veikinnar.

6. gr.

Sauðfjársjúkdómanefnd er heimilt að láta fara fram skoðun á sauðfé til þess að kanna útbreiðslu riðuveiki og kýlapestar og fyrirskipa slátrun á sjúkum eða grunuðum kindum á hvaða tíma árs sem er.

Fyrir kindur þær, sem slátrað er í þessum tilgangi, skal ríkissjóður greiða sanngjarnar bætur.

Fjáreigendum er skylt að greiða fyrir slíkum skoðunum og rannsóknum og veita nauðsynlega aðstoð.

7. gr.

Þegar niðurskurður á sauðfé fer fram vegna riðuveiki eða kýlapestar, samanber 4. og 5. gr., skal gæta þess að slátra því fé sér, og má ekki hefja slátrun á öðru fé, fyrr en lokið er sótthreinsun á sláturhúsi eða sláturstað svo og flutningavögnum.

Sömu varúðar skal gæta við slátrun á einstöku sýktum eða grunuðum kindum.

Um sótthreinsun af þessum tilefnum skal hlíta fyrirmælum sauðfjársjúkdómanefndar, fulltrúa hennar eða kjötskoðunarlæknis.

8. gr.

Sauðfjársjúkdómanefnd er heimilt að fyrirskipa að eytt skuli að fullu hræjum af sjúkum kindum, með því að brenna þau eða grafa. Einnig getur hún fyrirskipað eyðingu hausa og innyfla af fé frá bæjum, þar sem sjúkdómar þessir hafa verið staðfestir.

9. gr.

Brot gegn reglugerð þessari varða sektum, allt að kr. 50000.00, eða fangelsi og skal með mál út slíkum brotum farið sem almenn lögreglumál.

Reglugerð þessi er sett samkvæmt lögum nr. 23 frá 10. marz 1956, 1. gr., um varnir gegn útbreiðslu næmra sauðfjársjúkdóma og útrýmingu þeirra, til að öðlast gildi þegar í stað og birtist hér með til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Landbúnaðarráðuneytið, 18. júlí 1957.

Hermann Jónasson.

Árni G. Eylands.

REGLUGERÐ 111

20. júlí

fyrir íbúðalán veðdeildar Landsbanka Íslands.

1. gr.

Veðlánakerfi til íbúðabygginga skal starfrækt undir stjórn húsnæðismálastjórnar og veðdeildar Landsbanka Íslands. Skulu lánveitingar innan þess vera í samræmi við hinar almennu útlánareglur húsnæðismálastjórnar. Hlutverk veðlánakerfisins er að veita lán gegn veði í nýjum íbúðum.

111 2. gr.

20. júlí Veðdeildinni skal heimilt að gefa út skuldabréf (bankavaxtabréf) til handhafa, sem nafnskrá má í bókum hennar. Vaxtabréf þessi skulu vera tvenns konar, þannig, að annar hlutinn, A-flokkar, verði með föstum vöxtum og venjulegum afborgunum, en hinn hlutinn, B-flokkar, með föstum vöxtum, en afborganir háðar vísitölu framfærslukostnaðar. Heimilt skal að gefa út bankavaxtabréf að upphæð 100 millj. kr. á ári í næstu 10 ár í A- og B-flokkum samanlagt, þó mega B-flokkar ekki fara fram úr 50 millj. kr. árlega. Upphæð vaxtabréfanna skal tilgreind á hverju bréfi og bréfin samin eftir fyrirmynd og í stærðum, sem stjórn veðdeildarinnar ákveður. Skal stjórn Seðlabankans undirrita bréfin. Vaxtabréf þessi (og vextir af þeim) eru undanþegin framtalsskyldu og skattlagningu á sama hátt og sparifé samkvæmt III. kafla laga nr. 46/1954 og 1. gr. laga nr. 48/1954. Í vaxtabréfunum skal vera útdráttur úr gildandi reglugerð fyrir bréfin.

3. gr.

Veðdeildarflokkar þessir skulu undanþegnir tekjuskatti, útsvari, stimpilgjaldi og öðrum sköttum. Einnig skal veðdeildin þeirra vegna eiga rétt á að fá ókeypis eignarheimildar- og veðbókarvottorð til afnota fyrir sjálfa sig. Vaxtabréf A-flokka skulu nefnd íbúðalánabréf Veðdeildar Landsbanka Íslands og skal stjórn veðdeildarinnar heimilt að skipta þeim í flokka eftir því, sem hún telur bezt henta, og einkenna þá þannig, að 1. flokkur nefnist A-flokkur nr. 1 o. s. frv. í áframhaldandi töluröð.

Af íbúðalánabréfum þessum skal á ári hverju greiða 7% vexti, og skulu bréfunum fylgja vaxtamiðar til minnst 25 ára. Vaxtabréfin skulu innleyst á 25 árum í hlutfalli við afborganir og endurgreiðslur, sbr. ákvæði 23. greinar hér á eftir.

4. gr.

Vaxtabréf B-flokka skulu nefnd vísitölubréf Veðdeildar Landsbanka Íslands, og skal stjórn veðdeildarinnar heimilt að skipta þeim í flokka, eftir því sem hún telur bezt henta, og einkenna þá þannig, að 1. flokkur nefnist B-flokkur nr. 1 o. s. frv. í áframhaldandi töluröð.

Af vísitölubréfunum skal árlega greiða 5½% vexti, og skulu bréfunum fylgja vaxtamiðar til minnst 15 ára.

Þegar hafin er útgáfa nýs flokks vísitölubréfa, skal sú vísitala framfærslukostnaðar, sem þá er í gildi, skráð á bréfin sem grunnvísitala þeirra. Bréfin skulu innleyst á 15 árum í hlutfalli við endurgreiðslur og afborganir samsvarandi lána, sbr. 23. gr., og skulu þau innleyst með nafnverði að viðbættri þeirri framfærsluvísitöluhækkun, sem orðið hefur frá grunnvísitölu þeirra til vísitölu næsta októbermánaðar á undan útdrætti. Lækki vísitalan, skal þó aldrei endurgreiða lægri upphæð en nafnverð bréfanna.

5. gr.

Verði breytingar gerðar á grundvelli framfærsluvísitölu kauplagsnefndar, á meðan vísitölubréfin eru útistandandi, skal skipuð þriggja manna nefnd til að úrskurða, hvernig reikna skal milli hinna tveggja vísitölugrundvalla. Einnig skal nefndin úrskurða öll vafaatriði, er rísa kunna vegna breytinga á útreikningi framfærsluvísitalna. Í nefndinni skulu sitja þrír menn, einn tilnefndur af hæstarétti, annar af Landsbanka Íslands og hagstofustjóri hinn þriðji, sem skal vera formaður nefndarinnar.

6. gr.

Vextir af vaxtabréfum A- og B-flokka skulu greiðast einu sinni á ári, hinn 1. marz, gegn afhendingu tilsvarandi vaxtamiða. Vaxtamiðar, sem gjaldfallnir eru, skulu innleystir skv. ákvæðum 16. greinar.

Sú vísitöluhækkun, sem greidd kann að verða á vísitölubréf veðdeildarinnar, skal reiknast til skatts eftir sömu reglum og um vexti væri að ræða, hvort heldur um vaxtabréfseiganda eða skuldara er að ræða. 111 20. júlí

7. gr.

Auk veðskuldabréfa viðkomandi veðdeildarflokka skal trygging fyrir vaxtabréfunum vera:

1. Eignir Byggingarsjóðs ríkisins, sbr. 3. gr. laga nr. 42/1957.
2. Ábyrgð ríkissjóðs.

Ef taka þarf til tryggginganna 1—2, skal gera það í þeirri röð, sem að ofan greinir.

8. gr.

Leggja skal í Byggingarsjóð ríkisins það, sem hér skal greint:

a. Árlegan tekjuafgang ofangreindra veðdeildarflokka, svo og tekjuafgang af erlendum lánum, sem veðdeildin kann að taka til íbúðalána.
b. Lántökugjald af lánum þeim, er veðdeildin kann að veita samkvæmt lögum nr. 42/1957.
c. Höfuðstól og vaxtafé, sem komið er í gjalddaga til útborgunar, sé þess eigi vitjað innan 20 ára frá gjalddaga.

Byggingarsjóður ríkisins skal vera í vörzlum veðdeildarinnar.

9. gr.

Til útlána á vegum veðdeildarflokka þessara kemur fé það, sem aflast með sölu greindra vaxtabréfa.

10. gr.

Úr veðdeildarflokkum þessum má hvorki veita A- né B-lán nema eftir úthlutun húsnæðismálastjórnar.

11. gr.

Fé veðdeildarflokkanna má lána eftirtöldum aðilum:

a. Byggingarsjóði Búnaðarbankans með samþykki ríkisstjórnarinnar, þó aðeins á þann hátt, að viðkomandi lán sé tekið í samræmi við 16. gr. laga nr. 35/1946 eða tilsvarandi lagaákvæði, er síðar kunna að verða sett um þetta efni.
b. Byggingarsjóði verkamanna með samþykki ríkisstjórnarinnar, þó aðeins á þann hátt, að viðkomandi lán sé tekið í samræmi við 4. tölul. 3. gr. laga nr. 36 frá 1952 eða tilsvarandi lagaákvæði, er síðar kunna að verða sett um þetta efni.
c. Öðrum aðilum gegn veði í íbúðarhúsum, einstökum íbúðum og meiri háttar viðbyggingum, enda fylgi þá í hverju einstöku veði örugg lóðarréttindi.

Byggingarsjóði Búnaðarbankans og Byggingarsjóði verkamanna skulu veitt A- og B-lán í sömu hlutföllum og öðrum aðilum á sama tíma. Tilskilið er, að veð fyrir láni sé nýbygging. Í þessu sambandi skal húsnæði því aðeins talið íbúð, að það geti talizt sjálfstæð íbúð, þ. e. hafi sérstakt eldhús, aðgang að þvottahúsi, salerni o. s. frv., svo og hlutfallsleg afnot og umráð af tilheyrandi lóðarréttindum.

Meiri háttar viðbyggingar skulu í þessu sambandi í fyrsta lagi taldar byggingar, er skapa nýja sjálfstæða íbúð eða íbúðir, enda þótt nokkur hluti af þeim myndist af hinni eldri byggingu, og í öðru lagi viðbyggingar, sem auka um að minnsta kosti 20 m² gólfflöt eldri íbúðar, enda hafi íbúðin fyrir stækkun verið talin ófullnægjandi að dómi húsnæðismálastjórnar og ekki stærri en 80 m².

Ávallt skal það tilskilið, að veðið fullnægi gildandi byggingarsamþykkt viðkomandi sveitarfélags, þar sem hún er fyrir hendi, og sé á stað, þar sem auðvelt er að sækja til almennrar atvinnu.

111
20. júlí

12. gr.

Samanlögð A- og B-lán mega aldrei nema meiru en ⅔ hlutum af virðingarverði veðsins og þó aldrei meira en sem nemur 100 þús. kr. áhverja íbúð, sbr. þó III. kafla laga nr. 42/1957. Verðmæti veðs í þessu sambandi skal aðeins talið nýbyggingin sjálf án lóðar eða eldri byggingar.

Hvert einstak B-lán má vera allt að jafnhátt A- láni til sömu íbúðar. Hlutfallið á milli A-lána og B-lána skal innan þessara marka ákveðið af húsnæðismálastjórn að fengnu áliti veðdeildarinnar, og skal það vera hið sama gagnvart öllum lántakendum á sama tíma.

13. gr.

Eignir þær, er veðdeildarflokkar þessir taka að veði, skulu metnar af virðingarmönnum veðdeildarinnar, þar sem þeir eru starfandi. Ella skulu tveir óvilhallir dómkvaddir menn eða tilnefndir af hlutaðeigandi lögreglustjóra meta, en þó skal veðdeildinni heimilt, er henni finnst ástæða til, að tilnefna menn þessa eða láta matsmenn sína endurskoða mötin. Eignir skal meta til þess verðs, sem þær eftir beztu vitund hafa í kaupum og sölum, þó aldrei hærra en áætla má, að raunverulegur byggingarkostnaður þeirra hafi verið. Skal hverju einstöku veði lýst nákvæmlega, tilgreind stærð, flatarmál og rúmmál, hversu mörg herbergi, hvað veðinu fylgir og á hvaða tíma það hefur verið tekið til notkunar, svo og stærð lóðar og afnot af henni.

14. gr.

Eigi má veita A-lán nema gegn 1. eða 1. samhliða veðrétti, samhliða samsvarandi B-láni, er deildin veitir, en hins vegar skal heimilt að veita B-lán, gegn 1. samhliða veðrétti samhliða A-láni úr deildinni eða 1. veðréttar láni, sem veitt er á sama hátt og A-lán deildarinnar.

15. gr.

A-lán má veita til allt að 25 ára, og skal það vera jafngreiðslulán (annuitetslán) með 7% vöxtum. B-lán má veita til allt að 15 ára, og skal það endurgreitt með jöfnum árlegum afborgunum, að viðbættri vísitöluhækkun, en vextir af því skulu vera 5½% af grunnupphæð lánsins.

Tillag til rekstrarkostnaðar er ¼% á ári af upphæð lánsins, eins og það er fyrir hvern gjalddaga, og skal í þessu efni gilda sama regla um A-lán og B-lán.

16. gr.

Lán þau, sem veitt eru úr veðdeildarflokkum þessum skulu greidd í peningum á nafnverði, allt að frádregnum gjöldum við lántökuna samkvæmt reglum deildarinnar. Lántaki getur ef hann óskar þess, fengið að undirrita skuldabréf fyrir lánunum og fengið andvirði þeirra útborgað í þeim sparisjóði eða bankaútibúi, sem hann skiptir við og ber honum þá að tilkynna veðdeildinni það. Enn fremur er honum heimilt að greiða vexti og afborganir af lánunum á sama stað.

17. gr.

Veðdeildinni skal heimilt að afgreiða A- og B-lán til nýbyggingar húsnæðis, þegar byggingin er komin það langt áleiðis, að hún samkvæmt mati geti talizt öruggt veð fyrir láninu.

18. gr.

Til þess að fá lán úr veðdeildarflokkum þessum, verður að fullnægja þeim skilyrðum, sem nú skal grein:

a. Skriflega úthlutun á A- og B-láni frá húsnæðismálastjórn.
b. B-lán skulu þeir hafa rétt til að fá, sem fengið hafa A-lán, er uppfylla skilyrði þau, sem greint er frá í 19. gr.

c. Útvega virðingargerð í samráði við veðdeildina, samkvæmt 13. gr. reglugerðar þessarar. 111 20. júlí
d. Leggja fram veðbókarvottorð og lóðarsamning.
e. Leggja fram byggingarvottorð frá byggingarfulltrúa eða hreppstjóra um, að húsið sé byggt samkvæmt gildandi byggingarreglum á staðnum.
f. Leggja fram brunabótaskírteini.
g. Samþykki maka, ef um giftan aðila er að ræða.
h. Útvega önnur gögn, sem veðdeildin kann að álíta nauðsynleg hverju sinni.

19. gr.

Til þess að A-lán, veitt af öðrum aðilum en veðdeildinni, verði talið veita rétt til B-láns, skal það uppfylla eftirtalin skilyrði:

a. Skuldabréfið skal vera í sama formi og skuldabréf fyrir A-lán veðdeildarinnar og staðfest af húsnæðismálastjórn.
b. Vextir skulu hinir sömu og af íbúðalánum veðdeildarinnar á sama tíma.
c. Lánstími skal að jafnaði vera 25 ár. Veðdeildinni skal þó heimilt, að fengnu samþykki húsnæðismálastjórnar, að viðurkenna A-lán veitt til skemmri tíma, en þó skal lánstími aldrei skemmri en 15 ár,
d. Lánsupphæð skal ekki lægri en 35 þús. krónur, nema samþykki húsnæðismálastjórnar komi til.
e. Hámarkslánsupphæð og önnur atriði séu í samræmi við 11. og 12. gr. hér að framan.

20. gr.

Hver lántakandi skal við lántöku greiða 1% af lánsupphæðinni í Byggingarsjóð ríkisins. Verði eigendaskipti að veði, sem veðsett er deildinni, fyrstu 3 árin eftir að lán er tekið, skal kaupandi strax og kaup eru gerð tilkynna það húsnæðismálastjórn og leita samþykkis hennar til yfirtöku lánsins, en húsnæðismálastjórn skal síðan tilkynna veðdeildinni þetta og á hvaða hátt hún hefur tekið ákvörðun um yfirtöku hins nýja eiganda veðsins á láninu.

21. gr.

Lánum þeim, sem veitt eru úr veðdeildarflokkum þessum, má veðdeildin eigi segja upp, meðan lántaki gegnir að öllu skyldum þeim, er hann hefur undirgengizt. En hins vegar skal stjórn veðdeildarinnar heimilt að segja fyrirvaralaust upp láni, verði um verulegar vanefndir að ræða á lánssamningnum, en í þessu sambandi skal sala á eign, þar sem kaupandi tekur að sér greiðslu lána án samþykkis húsnæðismálastjórnar, talið til verulegra vanefnda.

22. gr.

Hinn 1.—15. nóvember ár hvert falla vextir, afborganir og tillög til rekstrarkostnaðar af lánum veðdeildarinnar í gjalddaga í einu lagi.

Um lán, sem tekin eru á fyrra misserinu frá gjalddaga, skal gilda sú regla, að af láninu skal greiða á fyrsta gjalddaga fullt tillag til rekstrarkostnaðar, fulla afborgun og vexti frá lántökudegi, en sé lánið hins vegar tekið á seinna misserinu fyrir gjalddaga, skal greiða við lántökuna auk hins venjulega lántökugjalds vexti fyrir fram frá lántökudegi til 1. nóvember næst á eftir, svo og helming tillags til rekstrarkostnaðar, en enga afborgun, fyrr en á hinum ákveðna gjalddaga næsta ár á eftir.

Húsnæðismálastjórn er heimilt að breyta vaxtakjörum og lánstíma á nýjum lánum svo og vaxtabréfum veðdeildarinnar að fengnu samþykki ríkisstjórnar.

111 20. júlí

23. gr.

Á hinum ákveðna gjalddaga má hver lántakandi án undangenginnar uppsagnar greiða aukaafborganir, sem þó standi á 1000 krónum, eða endurborga lánið að öllu leyti. Greiðslum þessum má hann lúka með vaxtabréfum tilsvarandi lánaflokks eftir ákvæðisverði þeirra. Á öðrum tíma árs má greiða lán að fullu, ef stjórn veðdeildarinnar samþykkir, og þó því aðeins, að það sé veðdeildinni að skaðlausu.

24. gr.

Sérhver skuldunautur, sem eigi hefur innan 1. des. greitt árleg gjöld sín, er hann átti að lúka á næst undangengnum gjalddaga, skal í dráttarvexti af nefndum gjöldum greiða 1% fyrir hvern mánuð frá 1. nóv. til greiðsludags, og skal hver byrjaður mánuður talinn sem heill í þessu sambandi.

25. gr.

Afborgunum þeim og endurborgunum, sem greiddar eru í peningum á hverjum gjalddaga, skal varið til að innleysa vaxtabréf samsvarandi veðdeildarflokka eftir hlutkesti, er notarius publicus framkvæmir. Þegar hlutkesti hefur farið fram, skal með sex vikna fyrirvara auglýsa tölurnar á vaxtabréfum þeim, sem út hafa verið dregin og verði innleyst 1. marz næstan á eftir. Veðdeildin má og á þann hátt og með þeim fyrirvara, er áður segir, innleysa vaxtabréfin í stærri stíl.

26. gr.

Handhafar eða eigendur bankavaxtabréfa þeirra, er innleysa skal, geta, gegn því að afhenda þau með vaxtamiðum þeim, er þeim ber að fylgja, fengið þau greidd á ákveðnum gjalddaga, og er eigi skylt að greiða neina vexti af höfuðstólnum eða vísitöluppbót frá því.

27. gr.

Nú glatast bankavaxtabréf, sem nafnskráð er í bókum veðdeildarinnar, og getur þá bankastjórnin krafizt þess með auglýsingu að handhafi bréfsins gefi sig fram innan 4 mánaða. Auglýsingin skal birt þrisvar sinnum samfleytt í Lögbirtingablaðinu. Ef enginn gefur sig fram með bréfið í tæka tíð, getur bankastjórnin gefið út handa hinum skráða eiganda þess nýtt bankavaxtabréf með sömu upphæð sem það, er glataðist, án þess að nokkur annar, er bankavaxtabréfið kann að hafa verið afsalað, geti þar fyrir búið kröfu á hendur veðdeildinni. Um ógildingu annarra glataðra bankavaxtabréfa og vaxtamiða fer eftir almennum reglum.

28. gr.

Bankavaxtabréf þau, er innleyst hafa verið með hlutkesti eða hafa verið notuð til að borga eða afborga lán, má ekki framar setja í veltu, heldur skal ónýta þau undir eins ásamt vaxtamiðum og stofnum þeirra á þann hátt, að þau með því móti verði ógild, og leggja þau til geymslu í fjárhirzlu veðdeildarinar, og skal svo innan loka næsta reikningsárs eyðileggja þau í viðurvist endurskoðenda ásamt vaxtamiðum þeim, er innleystir hafa verið það reikningsár.

29. gr.

Þegar lán er gjaldfallið, hefur veðdeildin heimild til að láta selja veðið við opinbert uppboð til fullnustu á láninu, allt án undangengins dóms, sáttar eða fjárnáms, samkvæmt ákvæðum 39. gr. laga nr. 95 frá 1947, sbr. lög um uppboð, nr. 57 frá 1947 og lögum um veð frá 4. nóv. 1887, 3. gr.

Veðdeildin þarf ekki að láta neinn mæta fyrir sína hönd við uppboðið, og skal þar ekki taka mótmæli skuldunautar til greina, nema þau séu á fyllstum rökum reist.

og eigi er heldur hægt með neins konar dómskoti að ónýta uppboðið eða stöðva það án samþykkis veðdeildarinar. Veðdeildin ber aftur á móti ábyrgð á því, að skuldin sé rétt og gjaldfallin og er skuldunaut frjálst að hefja mál til endurgjalds á öllu því, sem hann hefur skaðazt á uppboðinu. 111 20. júlí

Veðdeildin getur löglega samið svo um við skuldunauta sína, að uppboð á veðsettum fasteignum megi fara fram í skrifstofu uppboðshaldara.

30. gr.

Ákvæði reglugerðar þessarar breyta að engu fyrri reglugerðum veðdeildarinnar.

Reglugerð þessi staðfestist hér með samkvæmt lögum nr. 42 1. júní 1957 um húsnæðismálastofnun, byggingarsjóð ríkisins, sparnað til íbúðabygginga, breyting á I. kafla laga nr. 36/1952 o. fl., til að öðlast þegar gildi, og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli. Jafnframt fellur úr gildi reglugerð fyrir íbúðalán veðdeildar Landsbanka Íslands nr. 98 9. ágúst 1955.

Félagsmálaráðuneytið, 20. júlí 1957.

Hannibal Valdimarsson.

Hallgrímur Dalberg.

Bréf forsætisráðherra til hagstofustjóra, um að hagstofan sé ráðuneyti hliðstæð öðrum stjórnardeildum. 112 15/10 '56

Samkvæmt 1. gr. laga nr. 24/1913, um Hagstofu Íslands, stendur sú stofnun beint undir ráðherra, og er hún því í raun réttri ráðuneyti hliðstæð öðrum stjórnardeildum undir fjármálaráðherra, þ. e. fjármálaráðuneytinu og endurskoðunardeild þess. Þó að svo sé, hefur hingað til skort nokkuð á, að Hagstofan væri skoðuð sem ráðuneyti í framkvæmd, en nú vill ríkisstjórnin koma þessu í rétt horf og lýsir hér með yfir því, að héðan í frá skal staða Hagstofunnar vera í einu og öllu hin sama og staða annarra ráðuneyti, bæði gagnvart ríkisstjórninni sjálfri, öðrum ráðuneytum og öllum öðrum aðilum, sem Hagstofan á skipti við.

Af þessu leiðir meðal annars, að úrskurðir og ákvarðanir Hagstofunnar í verkahring hennar hafa sama gildi og úrskurðir og ákvarðanir ráðuneytis, svo og að starfsmenn Hagstofunnar hafa að öllu leyti sömu stöðu og starfskjör og hliðstæðir starfsmenn annarra ráðuneyta hafa.

Viðurkenning þess, að Hagstofan sé ráðuneyti, gefur ekki tilefni til breyttrar tilhögunar á meðferð og afgreiðslu mála í verkahring hennar frá því, sem verið hefur.